

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / גיליון מס' 161 / פרשת שלח תשפ"ה

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זי"ע
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ג.

"גדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה"

השבוע בגמרא ראינו כי שכרו של מי שנצטוו לעשות ועושה, גדול ממי שלא נצטוו ואעפ"כ עושה

לכאורה מגיעה הערכה רבה יותר לאלו שלא נצטוו, אבל עושים, ממי שמחויב לעשות?

בסיום החתונה הגדולה. עייף אך מרוצה מסתובב לו אילן וחבילת מרשרשים בידו. הוא שילם לאולם, לקייטרינג ולתזמורת הרבה מעבר למה שסוכם

בסוף התור משתרח לו זלמן. אף אחד לא הזמין, אבל מתחילת האירוע הוא היה שם, מפזז ומכרכר במרכז המעגל. מבקש הוא את שכרו. אילן דוחף לו שטר קטן ביד. רוטן זלמן, "כל אלו שהזמנת אותם, מחויבים היו לך, ואעפ"כ שילמת להם מעבר למה שסוכם, אני לא הוזמנתי, הכול בהתנדבות, וכי לא מגיע לי יותר?"

"למה הם הוזמנו ואתה לא? כי חתונה בלי אולם ובלי תזמורת היא לא חתונה, הם עשו לי את השמחה אני משלם להם ובגדול, אבל חתונה לא מוכרחת לקפצן זר במרכז המעגל. קיפצת? בסדר, קח משהו ותגיד תודה"

איך זה קשור אלינו?

זכינו ונבחרנו להיות העם שבזכות מעשיו העולם מתקיים, וצפויים אנו לקבל את שכרנו המושלם לעתיד לבוא

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ב.

"מלמד שהחזירה הקב"ה על כל אומה ולשון ולא קיבלוה עד שבא אצל ישראל וקיבלוה"

השבוע, כשלמדנו את דברי הגמרא הצטלצל באזננו שירי המפורסם של ר' יו"ט ערליך המספר בערגה את סיפור התורה

"אל אומות העולם הוא פונה בשאלה, מי רוצה את התורה - כ-כלה?, האומות שואלות מה? והיכן? אף אחד אינו מוכן.. לא! לא! לא תודה אצלנו זו לא העמדה, אולי היהודים לך תדע יקבלו אותך באהדה"

"אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו", האמנם? והרי הוא הציץ אותה לכולם, וכשלא רצו אותה פנה אלינו

תשעה בנים היו לו לנח, כולם אהובים, אבל פינה חמה ומיוחדת ליהודה, המסור אליו כל כך. חשב להוריש לו, יתר על אחיו אבל חשש לקנאת אחים.

בין רגבי עפר הטמין אוצר, ובא אצל הבנים, "יש לי מידע על ארגז טמון כאן, מי מכס שיחפשה יקבלה", אומרים הם "לא! לא תודה, אצלנו זו לא העמדה, כנראה מזמן העלתה חלודה, אולי יהודה לך תדע, יקבל אותך באהדה", רץ האב אצל יהודה ואמר "אוצר יקר טמון כאן", חפר, מצא, וזכה.

אשר בחר בנו.. מכל העמים.. ונתן לנו להבין כי חמדה גנוזה היא התורה

איך זה קשור אלינו?

בברכת התורה נודה ונהלל על אשר בחר בנו, ונתן לנו להבין שכל הטוב צפון בה

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מו.

"אלמא עביד איניש דגזים ולא עביד"

השבוע בגמרא למדנו, שגם אם האדם מאיים ועושה פעולות להוכיח את רצינות כוונותיו, עדיין אי אפשר להסיק שהוא אכן יממש את איומיו, וגם אם ראינו שהוא בוצע בפועל עדיין אין זה מעיד שהוא זה שביצע זאת.

וכמו שאמר רב נחמן על אדם שהחזיק גרזן בידו, ואיים כי הוא הולך לקצוץ את הדקל של שכנו, ולאחמ"כ נמצא הדקל קצוץ, איננו אומרים בוודאות שהוא זה שקצצו, מפני שעשוי אדם לאיים בגוזמא ולא לקיים

אל חדרו של החת"ס נכנסו אנשי החברה קדישא, "למדנו רבינו, אדם פלוני נקלע למצוקה מורכבת, ובניסיון להלך אימים הצהיר כי בכוונתו להתאבד ואכן עלה לראש הגג ונפל אל מותו, האם דינו כמאבד עצמו לדעת?" "לא!" הפתיע החת"ס, רב נחמן [בסוגייתנו] אומר לא!! אין לקטלגו ככה! יתכן שלמרות שהוא איים, ועלה לראש הגג, אבל בסופו של דבר רוח מצויה או מעידה כלשהי גרמה להפלתו. ואיומיו היו רק כגוזמא ולא כציון דרך למעשה

איך זה קשור אלינו?

לא נשפוט אדם על פי אמירותיו. לא נמהר להסיק מסקנות על פי איומיו. הוא מקצין רק בשביל להרוויח משהו, הוא לא מתכוון לזה באמת